

Nemohu tě k sobě přivínout

aneb kožní defekty v kontextu Germánské nové medicíny

Existuje více teorií, proč u člověka dochází k tvorbě kožních defektů a onemocněním pokožky. Vypovídají o mnoha rozdílných příčinách, od negativní úlohy genetických predispozic přes citlivost na alergeny v jídle a vzduchu, slabou cirkulaci krve až po účinek stresu.

Pravda je, že konvenční dermatologie je v rozpacích při hledání jasných odpovědí na otázku skutečné příčiny onemocnění. Co vlastně vyvolává kožní onemocnění? Co má vliv na intenzitu a trvání iritace kůže? Čím to je, že se někomu na těle vyvine ekzém, psoriáza, a jinému třeba herpes? A proč se ten či onen kožní defekt objevuje na příslušném místě na těle?

GNM

Dr. Ryke Geer Hamer, objevitel Germánské nové medicíny, zjistil, že každé onemocnění je způsobeno specifickým emočním konfliktním šokem, který koresponduje s konkrétním relé v mozku řídicím průběh toho kterého onemocnění. Dr. Hamer dospěl i k tomu, že každá choroba probíhá dvěma fázemi, a to v případě, že dojde k emočnímu rozuzlení spouštěcího konfliktu. První, konflikt-aktivní fáze, je charakteristická emočním a mentálním stresem u jedince, studenty mi končetinami, ztrátou chuti k jídlu, zhoršeným spánkem atd. Druhá fáze, hojivá část, v sobě nejčastěji zahrnuje následné projevy: únava, bolesti hlavy, záneť, horečka, bolestivé opuchliny atd. Kvintesence objevu dr. Hamera je, že žádné onemocnění není produktem poruchy nebo selháním organismu, ale rozumný biologický program přírody, zakó-

dovaný v DNA člověka, vyvinutý časem milionů let naší evoluce.

Na základě pozorování tisíců pacientů s kožními onemocněními dr. Hamer zjistil, že se všechna (bez výjimky) vážou k tzv. konfliktu odloučení, který osoba prožívá v podobě „nedokážu nebo nemohu ho/ji k sobě přitisknout“, „vzdálil se mi“, „odpoutal se ode mě“ apod. Analýza CT záznamů mozku prokázala, že tento typ emočního konfliktu se projevuje u postižené osoby bez výjimky v senzitivní části mozkové kůry, která se evolučně propojuje s obdobím vývoje sociálních a emočních pout organismu žijícího ve vztahu a rozvíjejícího se především přes kožní kontakt členů skupiny (tlupy). Separace anebo násilné odloučení od milované osoby nebo předmětu může být pro člověka silně traumatizujícím zážitkem. V přírodě oddělení od potomka, druha či blízkého vztahu je v biologickém smyslu slova situace nejvyšší pohotovosti. Právě rozumné biologické programy přírody = onemocnění vstupují na scénu, kdy je potřebná pomoc postižené osobě (nebo zvířeti), aby se lépe vyrovnala s nepříjemnou traumatickou událostí.

V průběhu konflikt-aktivní fáze pokožka přichází o epidermální buňky (úbytek tkaniva), což zahrnuje i ztrátu nebo otupení senzitivního smyslu dotyku. Senzorická paralýza pokožky je v tomto případě přirozenou obrannou reakcí vůči potenciálním budoucím traumatům stejného druhu. Pokožka se stává suchou, drsnou, často se olupuje. „Ztenčením“ pokožky se jedinec v období stresu snaží biologicky ulehčit svůj opětovný styk s odloučenou osobou, napojení na sociální okolí.

Vyřešení konfliktního spouštěče je bodem obratu v onemocnění. Následující hojivá fáze probíhá paralelně na duševní, mozkové i orgánové úrovni, pokožka se regeneruje, epidermální buňky se opětovně doplňují, opravují se díky novým. Po dobu probíhající opravy bývá pokožka zapálená, opuchlá, svědí, častokrát se objevují i nepříjemně bolavé puchýře. Kožní defekty, jako např. ekzémy, der-

matitida, pásový opar, herpes, jsou proto pozitivním projevem vyřešení emočního konfliktu u dotyčného a znakem probíhajícího hojení pokožky. V kontextu nové medicíny: „chronické“ znamená, že hojivá fáze programu se nemůže plnohodnotně ukončit, protože dochází k opětovným konfliktním recidivám. V nové medicíně platí, že intenzita a délka hojivé fáze je přímo úměrná předešlému stresovému intervalu.

Zákon dvoufázovosti onemocnění nám dokonce nabízí i lepší pochopení lupénky (psoriázy). U ní jsou vždy přítomné paralelně dva emoční konflikty. Když na probíhající aktivní konflikt poukazuje suchá a zrohovatělá pokožka, paralelní hojivou fází druhého konfliktu odloučení dokazují zapálené fleky pokožky pacienta. Problematická pokožka je na vzestupu hlavně u dětí. Děti v životě častokrát prožijí konflikty odloučení, např. když se narodí druhé dítě v rodině, maminka se vrací do práce, dítě nastupuje do mateřské školy, rodiče se rozvádějí, rodina se stěhuje atp. Často mají s pokožkou problémy i novorozenci z emočního traumatu odloučení od matky při porodu. Když dojde k traumatu a dítě nebo postižená osoba vstoupí do hojivé fáze, rozvine se u nich např. dermatitida na vnitřní straně paží, což je projev původní neschopnosti „někoho si udržet, přivínout k sobě, obejmout“.

Dr. Hamer dospěl k závěru, že praváci svůj konflikt odloučení od dítěte/matky utrhá vždy na levé straně těla, pravá strana je postižena vždy při tématu „od partnera“. U leváků je to zákonitě opačně.

Častým doprovodným jevem daného onemocnění je i dočasná ztráta paměti u pacienta, která až napomocí zmírnit bolestivou emoční ztrátu na mentální úrovni. Tento fenomén je známý především v okruhu savců, např. kočky si následně nepamatují svoje ratolesti, když jim je násilně odeberou. My lidé jsme si v průběhu historie vyvinuli totožné reakce jako naši předci, takže zapomnělost je velmi cílená a rozumná evolučně zabudovaná reakce, která na nás má mít „upokojující“ vliv po těžko snášené ztrátě blízkého. Když dítě trpí výše uvedenou „poruchou“ zapomnělosti, dostane často nálepku diagnózy porucha pozornosti a koncentrace (ADD), u starších občanů je tento fenomén pro změnu skrytý pod názvem Alzheimerova choroba. Ale rychlý pohled na naši společnost okamžitě prozradí kořeny těchto přetrváv-

Co to je nemoc?

Určitě jste si takovou otázku již položili také. A pokud ne, je na to pravý čas. Odpovědi můžeme najít více, neboť názory na jednotlivá onemocnění se různí. **Jinak se k problému bude stavět lékař, jinak třeba psycholog a jinak kouč.**

Možná jste již slyšeli nebo četli o názoru, že jakýkoli zdravotní problém těla je vlastně pouhým odrazem duchovní nesrovnalosti mysli. Nemoc je výraz těla, co mysl nedokáže vědomě pojmenovat. Prvotní a jediná příčina bolesti nebo onemocnění je skryta v chování, jednání či vystupování člověka a v přístupu ke vztahům, které navazuje nebo již má navázány. Jednoduše řečeno – ve špatně prožívané realitě. Myšlenka má totiž neuvěřitelnou sílu, proto jakmile člověk začne o sobě a o svých nedostatcích přemýšlet, je ochoten vnitřně uznat svoji nesrovnalost a přijmout fakt, že je nutné pro danou situaci změnit své myšlení. Myšlenka na změnu přístupu ke vztahu k sobě nebo vůči okolí zafunguje jako silný energetický zdroj, který dodá potřebnou sílu k duchovnímu růstu a transformaci v mentální rovině. Tato myšlenka nastartuje tělu proces uzdravení. Stručně lze říci, že nemoc těla je šance, jak se

duchovně posunout, uzdravit svoji duši, a tím dát zdraví také tělu.

*(Volně podle knížky Pavly Kubešové
Zázrak uzdravení má svá pravidla)*

CO HLÁSÍ DUŠE, KDYŽ TĚLO ONEMOCNÍ? VYBERTE SI, PROSÍM

1. Volá o pozornost: „Všimněte si mne!“
2. Chce utéci ze situace, do které se dostala: „Neumím nebo nechci to řešit!“
3. Potřebuje se zastavit: „Chci si rozmyslet, jak dál!“

Proč jsme tedy onemocněli? Jen dva důvody vedou k nemoci – vnitřní nespokojenost a oslabený organismus. Neplatí tedy známé tvrzení „ve zdravém těle zdravý duch“, ale spíše tvrzení opačné: „zdravý duch ve zdravém těle“. Ale když už se nám to „podařilo“ a bolest či nemoc nás nahlodává, co s tím? Můžeme navštívit lékaře moderní medicíny, který patrně úspěšně (alespoň pro daný oka-

mžik) utlumí projevy bolesti či nemoci, nicméně neodstraní jejich příčinu, tedy **neuzdraví** nás. Ne proto, že by nechtěl, ale proto, že odstranění příčiny bolesti či nemoci je pouze v naší moci, neboť sídlí v mysli konkrétního člověka.

Aby člověk mohl vstoupit na cestu uzdravení sama sebe prostřednictvím změny svého myšlení, je vhodné přijmout dva předpoklady: mít se rád a odpustit si, jinými slovy přijmout nejen situaci, do které jsem se dostal, ale zejména přijmout sebe samého takového, jaký jsem. Neméně důležité je pak přijetí faktu, že síla myšlenky je větší, než si myslíme, protože realita, kterou prožíváme, je tvořena námi samými, tedy naším myšlením. Zde nehovoříme o duchovním pojmenování našich přání, ale o ryze exaktním vyjádření podloženém výzkumy z oblasti kvantové fyziky a dokazujícím, že první je energie, chcete-li myšlenka, jež hmotu tvořenou různě pojmenovanými částicemi udržuje v určitých vztazích, o kterých se učí naše děti na základní škole ve fyzice, chemii či biologii.

JSEM V TOM SÁM?

Proces uzdravení je také převzetí zodpovědnosti za vlastní zdraví. To znamená, že bychom neměli čekat, až lékař či někdo jiný, komu více či méně důvěřujeme, něco pro naše zdraví udělá, ale měli bychom se na svém uzdravení aktivně podílet. Každý proces uzdravování je tvořen třemi oblastmi, jež nelze oddělovat, protože se navzájem velmi významně ovlivňují. Jedná se o vhodnou stravu, správně zvolené léky – nejlépe na přírodní bázi – a změnu myšlení.

Co si pod „změnou myšlení“ můžeme představit? Základem je víra v sebe sama a ve schopnost svého uzdravení, dále je to rozhodnutí změnit program nemoci definovaný lékaři moderní medicíny na realitu zdraví (nechci být nemocný, chci být zdravý), následuje snaha uvědomit si myšlenku, jež vedla k onemocnění, snaha najít vztah, který je rozhodující pro vznik bolesti či nemoci, a v konečné fázi jde o změnu přístupu k situaci, jež je nesprávně řešena, resp. je řešena v neprospěch naší duše, a tím i našeho těla.

Změnit myšlení, vidět věci z jiného úhlu, přijít na další možnosti, najít nová řešení, uzdravit se, být bez bolesti a zahnat nemoc – jak příjemná výzva?! Máte-li chuť do tohoto dobrodružství se mnou jít, dovolte mi, abych vám v tomto nově vzniklém seriálu postupně představila velmi úspěšnou metodu osobního rozvoje – koučink.

Ing. Milena Židlická

*Profesionální kouč certifikovaný Ericson College
Člen Mezinárodní federace koučů*

vajících „chorobných“ stavů. Naše děti vyrůstají častokrát v emočně-fyzické izolaci, zatímco naši stařečci jsou obdobně vyvrhnuti na periferii společnosti, což je zákonitě uvádí do sociální izolace a pocitu odloučení od „aktivní“ části lidské společnosti.

GNM lektor František Nagy dodává, že Germánská nová medicína je exaktní přírodní věda, a jako první poukazuje na fakt, že jsme zapomněli na svoji biologickou povahu a to, že vše v našich tělech má svůj smysl. Proč bojovat alopaticky či alternativně, pokud nepochopíme, že naše těla jsou dokonalým nástrojem vybaveným programy na zvládnutí i nepředvídatelných kritických životních situací? „Jakémukoliv konání musí předcházet porozumění,“ říká František Nagy a zároveň dodává: „U kožních onemocnění si uvědomujeme, že jsme stále v hloubce duše sociální bytosti toužící po dotyku a pochopení.“

Mgr. František Nagy, MBA

www.gnm.webnode.sk

a Alice Bláhová

www.eft-cb.cz